

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/74/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202261
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013202261.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, so sídlom Tulčák 26, IČO: 31 303 862, zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7844/2013-1.10 (51/2013-rozkl.) zo dňa 23. októbra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 307/2013-123 zo dňa 03. júla 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 307/2013-123 zo dňa 03. júla 2014 m e n í tak, že konanie z a s t a v u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom č. k. 1S 307/2013-123 zo dňa 03. júla 2014 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutie žalovaného č. 7844/2013-1.10 (51/2013-rozkl.) zo dňa 23. októbra 2013, ktorým bolo na základe rozkladu žalobcu potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 6429/2013-2.2 zo dňa 23. augusta 2013, ktorým tento podľa § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.“) povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 písm. a/ a f/ zákona č. 543/2002 Z. z., a to usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri O., jeho držanie a prepravovanie, pričom z podmienok rozhodnutia vyplýva, že odstrel možno zrealizovať do 15. novembra 2013 poslednou z postriežkou na lokalitách Q. (k.ú. O.), X. (k.ú. O.) alebo B. (k.ú. O.).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaný správny orgán neporušil ustanovenia správneho poriadku a postupoval v súlade s § 33 ods. 2 správneho poriadku a vykonal dostatočné

dokazovanie za účelom udelenia výnimky podľa § 40 ods. 3 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutie sp. zn. 1Sžp/3/2013) ako aj rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky. Podľa žalobcu ani jeden z orgánov nevykonával dostatočné dokazovanie a navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že žiadal rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 82 ods. 9 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. orgán ochrany prírody konanie podľa tohto zákona zastaví, ak dôvod na konanie odpadol.

Podľa § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z. rozhodnutie vydané podľa tohto zákona stráca platnosť uplynutím času, na ktorý bolo vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uvedené zákonné ustanovenia ako aj stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Snj 72/2013 z 24. júna 2014, podľa ktorého neplatnosť povolennej výnimky o povolení na odstrel chráneného živočícha - medveďa hnedého, spôsobená uplynutím času, na ktorý bola výnimka povolená, má za následok, že odpadol predmet konania, lebo výnimka, ktorá bola obsahom rozhodnutia už zanikla a neexistuje. Správny orgán, resp. súd preto môže (ba dokonca musí) zastaviť konanie o výnimke, a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

V danej veci bol napadnutým rozhodnutím povolený odstrel medveďa hnedého v poľovnom revíri Bacúch do 15. novembra 2013. Čas, do ktorého bola povolená realizácia výnimky na odstrel medveďa hnedého v uvedenom poľovnom revíri, teda uplynul už v čase rozhodovania krajského súdu.

Z dôvodu, vyjadreného jednoznačne v uvedenom stanovisku Správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a konanie zastavil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c/ OSP. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.